

[Jan Petersen]

Hvor meget brug der bliver for ordningen, og dermed hvad den koster, er meget vanskeligt at forudse. Men det forstår jeg at vi er enige om at der selvfølgelig skal kigges på under udvalgsarbejdet.

Der findes altså mænd, der ønsker at anvende denne ordning.

Marianne Jelved (RV):

Det Radikale Venstre har haft nogle temmelig afgørende principper, for os selv i hvert fald, vedrørende hele barselorlovssystemet igennem tiderne, som jeg gerne lige vil ridse op:

Det er væsentligt for os, at man hele tiden prioriterer under hensyn til barnet. Dernæst af hensyn til kvinden, og det hænger sammen med hensynet til barnet. Det betyder, at vi ikke giver nogen valgmuligheder – det er der åbenbart enighed om i Folketinget – når det drejer sig om en kort tid før fødslen og de første 14 uger efter fødslen. Da er det kvinden, der har ret til barselorloven, og det er af hensyn til barnet. Efter de 14 uger kan parterne vælge.

Det eneste brud på det er de 2 uger, som faderen kan vælge at tage, også med dagpengeret, inden for de 14 første uger efter fødslen. Det synes vi er i orden.

Man kan argumentere for dette lovforslag ud fra to synspunkter: ud fra det, jeg vil kalde hensynet til barnet, og ud fra det, man kan kalde hensynet tiligestillingen.

Jeg skal sige helt principielt, at Det Radikale Venstre ligesom alle andre partier i dette Folketing altid vil alt det gode. Det vil vi også gerne her, men jeg vil understrege, at Det Radikale Venstre også ønsker en stram og stærk og konsekvent prioritering af de goder, vi gerne vil have.

Når vi prioriterer i denne sammenhæng, prioriterer vi ud fra barnets tarv, og så vil vi også, som talrige andre ordførere har sagt her om denne sag, se det i nogle større sammenhænge. Det betyder selvfølgelig, at vi også må se det i sammenhæng med den børnepakke, der nu er lagt op til i forslaget til finanslov, og der er som bekendt afsat ¼ mia. kr. hertil.

Jeg skal understrege, at Det Radikale Venstre prioriterer omsorgsdage højere end ligestillingssynspunktet i dette forslag.

Vi har regnet på, hvad det mon kunne komme til at koste, og vi har også hørt beløb på mellem 15 og 20 mio. kr. Det beløb tror vi ikke på.

Vi tror, vi kommer op i et trecifret millionbeløb. Jeg vil gerne spørge Socialdemokratiet, hvilke overvejelser det har gjort sig om økonomien i dette forslag.

Nu har jeg sagt tingene lidt kraftigt, og derfor vil jeg gerne sige til sidst, at ligestillingssynspunktet så sandelig også har en meget høj prioritet hos Det Radikale Venstre; det skal der ikke herske tvivl om. Men vi er nødt til at se disse ting i sammenhæng, og det har jeg forstået at Socialdemokratiet også er parat til. Derfor er jeg lidt interesseret i, hvad Socialdemokratiet har skønnet med hensyn til beløbet.

Kofod-Svendsen (KRF):

Hvis jeg ikke husker galt, har SF da været fremme med et forslag, som, ja, om det er fuldstændig identisk eller der er rettet et par kommaer eller der er en særlig forhistorie, kan jeg ikke gennemskue, men jeg mener da, at jeg har talt om et forslag, hvor der stod det samme indholdsmæssigt, men hvor det bare var SF, der havde fremsat det.

Derfor har jeg studset lidt over, at der ikke er en eller anden henvisning til fortiden. Det virker, som om vi er blevet helt historieløse, når jeg ser forslaget her. Men der kommer sikkert en højere åbenbaring for mig, så jeg ser de sammenhænge.

Når jeg siger det, er det for at melde, at vi udtrykte sympati for noget af det, der står i forslaget, da vi behandlede SF-forslaget, men samtidig sagde, at vi jo i forrige samling havde fremsat vort eget forslag, hvor vi primært tog udgangspunkt i de studerende, som var bragt i en uheldig situation. Det forslag, kan jeg her oplyse, arbejder vi videre på og vil udbygge med noget af det, vi syntes var rigtigt i SF-sammenhæng.

Så min melding her vil være, at vi godt kan se nogle positive elementer, men samtidig skal vi jo, som vi alle ved, foretage en økonomisk prioritering. Det, vi lagde frem i forrige samling, og som vi genfremsætter, prioriterer vi altså højest. Men jeg tror nok, der vil være mulighed for en vis samarbejdning, og så må vi se, hvor meget økonomien tillader.

Skal lovforslaget træde i kraft i år, må jeg sige, at så må vi finde økonomien inden for de 750 mio. kr., som vi har indgået forlig om på finansloven. Hvis det først skal træde i kraft den 1. januar 1992, er vi selvfølgelig ikke bundet af